

Újságíró találkozó

Az EGERERDŐ Rt. adott otthont a számunkra oly fontos rendezvénynek. Wágner Tibor főmérnök vezetésével ismerkedtek szakmánkkal az újságírók.

A kétnapos találkozón részt vettek a napilapok, a helyi rádió, a környezet- és természetvédelemmel foglalkozó rovatok képviselői, valamint Ormos Balázs főtájtár.

A szikrázó napsütésben az erdő ezer színű látványa még a hivatásos erdőjáróknak is kivételes látványt nyújtott.

A Bükkfennsík és az őserdő szakmai tanulságait Németh Károly szilvássvárad erdészeti igazgató és Duska József, a Bükki Nemzeti Park igazgatója ismertette meg a jelenlévőkkel.

Az éjszakába nyúló sajtóbeszélgetést Jung László vezérigazgató vezette be, majd másnap Galyatető térségében Tóth László, a parádfürdői erdészeti igazgató, és Rosta Gyula, a mátrafüredi (volt gyöngyössolymosi) erdészeti igazgató volt házigazdánk.

Egyöntetű volt a vélemény, hogy az ún. PR tevékenység, különösen az erdész szakterületen, hosszú türelmet és meg-

annyi ötletes fogást igényel, hogy „el tudjuk adni magunkat”. Az összejövetel kapcsán született tudósítások a rádióban és a napilapokban láttak napvilágot. A hasonló összejövetelt jövőre is megrendezzük.

A résztvevők első sorában balról jobbra: Duska József, Wágner Tibor, Hubai Grúber Miklós, Nemező Ferenc, Detrich Miklós, Regényi Huba, Németh Károly, Burget Lajos, felül Pápai Gábor és Viniczay Sándor.

A résztvevők első sorában balról jobbra: Duska József, Wágner Tibor, Hubai Grúber Miklós, Nemező Ferenc, Detrich Miklós, Regényi Huba, Németh Károly, Burget Lajos
Felül: Pápai Gábor és Viniczay Sándor

Fotópályázat

Az OEE ismételt felhívással fordul fényképező olvasói felé. A 2000. évi ünnepi Vándorgyűlés színvonalát emelni szeretnénk olyan fényképekkel, mely az erdőt, az erdőben folyó erdészeti tevékenységet ábrázolja, vagy e témákhoz kapcsolódik.

Kérjük **jeligésen** a Szerkesztőséghez eljuttatni a megfelelő színvonalú, jó minőségű **fekete-fehér** papír, vagy **színes** dia felvételeket, melyek – elbírálás és nagytáblázás után – kiállításra kerüljenek. A legjobbnak ítélt felvételeket egyedi jutalmazásban részesítjük.

Beküldési határidő:
2000. MÁRCIUS 15.

A beküldött negatívokat, diákat a kiállítás után visszaküldjük az alkotóknak.

A SEFAG Rt. immár hagyományos képzőművészeti kiállítását Mester Béla kaposvári festőművész képeiből rendezték.

A kiállítás címe – **Természetlátás szívvel és ésszel** – jól kifejezi azt a sokoldalúságot, amely Mester Béla műveiből sugárzik.

LUMBER FA

**Dió, vadcsereznye
és körte rönk,
valamint fekete dió, bükk, hárs
és olasz nyár /1.2.14/ rönk
felvásárlása napi legmagasabb
áron !**

**Dió és cseresznye fríz
értékesítése!**

Fűrészüzem: 8492 KERTA, Vasútállomás
Tel./Fax: 06/ 88 229-179, 06/ 88 229-267
06/ 60 362-575

Új Erdei Iskola

Újabb Erdei Iskola tervei bontakoznak ki a Balatonfelvidéken. A monostorapáti erdészet területén lévő csicsói erdészházból terv szerint erdei iskola lesz.

1. képkönn: *Farkas Attila* (balról) erdészeti igazgató és *Mesterházi József* kerületvezető erdész tart eszmecsere-t a teendőről. 2. képkönn: A monostorapáti iskolás *Sötét Livia* minden fa mellé egy embert állítana őrzőnek.

MTA–MAB Erdészeti Szakbizottságának ülése

A Miskolci Akadémiai Bizottság Erdészeti Szakbizottsága 1999. október 11-én Egerben, a Bükki Nemzeti Park tanács-termében tartotta meg kibővített szakmai és tisztújító ülését.

Az MTA Miskolci Akadémiai Bizottság (MAB) 1979-ben alakult és Magyarország északi régiójában: Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves és Nógrád megyében fejti ki tudományos tevékenységét. Magyarországon az MTA-nak öt területi bizottsága van: a már említett Miskolci (MAB), Debreceni (DAB), Szegedi (SZAB), Pécsi (PAB) és Veszprémi (VEAB). Földrajzi elhelyezkedésük is jó lehetőség arra, hogy a Kárpát-medence magyarságával tudományos kapcsolatot tartsanak.

A területi Akadémiai Bizottságokban az erdészeti tudományos tevékenységet általában a Mezőgazdasági Szakbizottságon belül az Erdészeti Munkabizottságban végzik. Így volt ez a MAB-on belül is, amikor is 1990. második felében az erdészeti tudományos tevékenységet elismerve a Mezőgazdasági Szakbizottság javaslatot tett az önálló Erdészeti Szakbizottság megalakulására. Így 2000-ben fogjuk értékelni a 10 éves önálló Erdészeti Szakbizottságunk tudományos tevékenységét.

Nem feladatom most a közel 10 év tudományos tevékenységéről beszámolni, de egy-két példával szeretném érzékeltetni az Erdészeti Szakbizottság eredményes munkáját: a Visontai lignit hőerőmű kéntelenítő berendezés megépítésének a sürgetése. A Bükkábrányban épülő lignit hőerőműre vonatkozó döntés, amely kötelezővé teszi a kéntelenítő berendezés egyidejű megépítését. Sikertült továbbá az egri hányatt sorsú közép-szintű erdészoktatást megfelelő környezetben, Mátrafüreden, új beruházként megalapozni. A tölgypusztulással kapcsolatban ugyancsak sok tudományos tanácskozás volt. Ezek közül külön ki kell emelni az Eger mellett lévő Síkfőkúti kísérleti telepet, amely mai napig is a DAB-hoz tartozik, de az egri erdészet kezelésében van. E helyen az országban elsőként műszeres mérésekkel lehetett érzékelni a tölgypusztulás kezdetét, növekedését, majd csökkenését.

A MAB területén (az északi régióban) Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 26%, Heves megyében 23%, Nógrád megyében 37% az erdőszültség. Ezek a számok önmagukért beszélnek. A 70 millió m³ élő fakészlet és az évi közel 1 millió m³ fakitermelés mutatja, hogy a fahasznosításnak nagyobb lehetőségei lennének. A magyar fagazdaság jövőképeben (Dauner Márton, Erdészeti Lapok, 1997. március) egyértelmű, hogy „jól működő fafeldolgozóipar nélkül nincs életképes erdőgazdálkodás!” Különösen érvényes ez a megállapítás a MAB területére az északi régióban. Ekkor még nem is beszéltünk a hozzáadottérték, foglalkoztatottság, többlétszállítási költségekről stb. Mindenesetre az alacsony értékű sarangolt választékok aránya az északi régióban 60% fölött van!

A tudományos tanácskozás fő témája: a régió területén működő három erdőgazdaság és a BNP tevékenységének bemutatása.

Az Észak-erdő Rt. erdőgazdálkodásáról *Bakk Júlianna* osztályvezető, az Eger-erdő Rt.-től *Jung László* vezérigazgató, az

Ipolysági Rt.-től *Kiss László* vezérigazgató tartottak magas színvonalú szakmai előadásokat.

A Bükki Nemzeti Park részéről *Duska József* igazgató beszélt az erdőgazdálkodás szerepéről a természetvédő szemével.

Az előadásokból az Északi-középhegység kedvezőtlen természeti adottságai és a feldolgozó faipar hiánya tükröződött vissza. A BNP részéről a sokszínű, magas színvonalú tevékenységről és szolgáltatásokról esett szó. A természetközeli erdőgazdálkodásban az őshonos fafajok megtartását többek között a magas, 70% feletti természetes felújítás is igazolta. A tudományos tanácskozásban az erdőgazdálkodás és a természetvédelem összhangra való törekvése, harmonizációja érzékelhető volt. A gondot csak az jelenti, hogy az erdőgazdálkodást korlátozó rendelkezéseket a mai napig sem rendezték a szabályozó rendszeren keresztül. A Bükki Nemzeti Parknak pedig a sokrétű tevékenységéhez nem biztosították a megfelelő pénzügyi hátteret.

Ezt követően *prof. dr. Kozák Imre* akadémikus, a MAB elnöke beszélt az erdészet és a tudomány kapcsolatáról. A MAB szakbizottságai közül az Erdészeti Szakbizottság munkáját értékelte kiemelkedőnek. Az erdészhiatás, a szakmai felkészültség és tudományos igényű munkavégzés példaértékű a MAB-on belül a többi szakbizottság, illetve munkabizottság számára is.

A MAB ügyrendjében a szakbizottsági elnökök csak minősítettek lehetnek és egyben hivatalból a MAB elnökségtagjai is. Ezért csak az elnök személyére szükséges a titkos szavazás, mondotta a MAB elnöke. A titkos szavazás alapján az Erdészeti Szakbizottság elnöke ismét *prof. dr. Kovács Jenő*, az MTA doktora lett.

Ezek után az Erdészeti Szakbizottság elnöke tett javaslatot a szakbizottság tikárára és a szakbizottság munkabizottságainak vezetőire.

A nyílt szavazás eredménye: az Erdészeti Szakbizottság tikára *Duska József*, a BNP igazgatója. Az Erdőgazdálkodási Munkabizottság elnöke *Jung László* (EGERERDŐ Rt.), alelnöke *Pallagi László* (EGERERDŐ Rt.), tikára *Kelemen Zoltán* (ÉSZAKERDŐ Rt.). Az Oktatási Munkabizottság elnöke *Kiss László* (Ipolysági Erdő Rt.), tikára *Simon László* (Mátrafüredi Erdészeti Szakközép- és Szakmunkásképző iskola). A Természetvédelmi Munkabizottság elnöke *Varga Ferenc* (BNP), tikára *Dudás György* (BNP). Az Erdészeti Területfejlesztési Munkabizottság elnöke *Cserép János* (ÉSZAKERDŐ Rt.), alelnöke *Gál Sándor* (Egri ÁESZ), alelnöke *dr. Steiner József* (Miskolci ÁESZ), tikára *Kliegl Béla* (EGERERDŐ Rt.).

Befejezésül *prof. dr. Kozák Imre* akadémikus, a MAB elnöke megköszönte a nagy érdeklődéssel kísért tudományos előadásokat, és az újonnan választott Erdészeti Szakbizottságnak további eredményes munkát kívánt.

Prof. dr. Kovács Jenő,
a MAB Erdészeti Szakbizottság elnöke

Régeen történt, több mint negyven éve, hogy először jártam Sopronban, és sétáltam a Löwerekben.

Sopron e nehéz időkben is sok újat adott, nyújtott: a belváros patinás épületei még romos állapotban is regéltek a város múltjáról, a múzeumok értékes emléktárgyaikkal, drága kincseikkel – de ezeken felül is többet jelentett nekem a soproni emberek meglepő udvariassága, kedvessége.

A háború borzalmai, az azt követő élet nyomora, nehézségei és kilátástalansága bizony nem kedvezett a kedves szónak, az egymással való törődésnek, az udvariasságnak, a mosolynak és a szeretetnek.

Pedig tudat alatt az emberiség már régóta erre volt kiéhezve, és erre vágyott.

A háborúban annyi rossz történt, majd a veszített háború utáni időszakban annyi butasággal, az előítéletek más irányú, újbóli, rosszindulatú megmerevedésével találkoztunk, hogy nem éreztünk már kiutat, nem hittünk, nem hihettünk abban, hogy végre megtisztul a világ, hogy valóban szebb, tisztább, erkölcsösebb, azaz emberibb lesz a jövő.

Ügyszólván minden családnak volt áldozata, és a várva-várt béke első korszakában – rövid fellendülés után – ismét a növekvő létbizonytalanság, a gyűlölködés, a rettegés jelei mutatkoztak meg.

Így nem csoda, ha a soproni emberek szíves érdeklődése, kedves mosolya, udvarias útbaigazítása gyógyírként hatott az emberre, s a nehéz életviszonyokat is enyhítette az itteni emberek magatartása.

A Löwerekben – Sopron hegynyelvi jellegű kertvárosában – a nap ragyogóan sütött, s bár hűvös volt még, a fakadó rügyek, a csattanó színek, a madarak füttye jókedvre hangolták a sétálót.

Az általános tisztaság és az utcák rendje feltűnt nekem. Nemcsak a kertek voltak jól ápoltak és rendezettek: az utcákban sem dobtak el annyi szemetet, s nem volt ott annyi törmelék akkor már, mint más magyar városokban.

Ami kis rendetlenség akadt – mert azért valami mindig akad – azt az akkor már újból alkalmazott utcaseprők rendszeresen és gyorsan eltávolították. Így nekem is feltűnt egy utcaseprő, amint kis, két bicikli-kerekű szemetesládikáját könnyedén tolva, rendkívül éber és szorgalmasan gyűjtögette az itt-ott található hulladékot és hullatékot.

Csók az utcaseprőnek

Karácsonyi gondolatok, 1999

„Főnöke” nem volt a közelében – még egy soproni „öslakó” sem –, a fehér hajú, szemüveges kisöreg mégis fáradhatatlanul dolgozva haladt előre.

Egyszer csak egyetemisták víg csoportja jelent meg: három vidám, fiatal

lány társaságában vagy egy tucat fiatalember. Semmivel és senkivel nem törődve, az ifjúság gondtalanságával, jókedvvel és gurgulázó nevetéssel fordultak be az utcára, kicsit hangosabban, mint ahogy ez Sopronban szokás.

Önkéntelenül is rájuk figyeltem, annál is inkább, mert ők nem vettek tudomást rólam – észre sem vettek engem –, és ez nem hogy sértő lett volna, inkább még jól is esett.

Az egyik feltűnően szép, magas fekete leány azonban – észrevéve a jelentéktelennek tűnő, mindig az út burkolatát figyelő, a kis kocsi mögött szinte megbújó, fehér hajú emberkét – egy pillanatra megállt, s az örömtől piruló arccal odafutott hozzá, s néhány kedves szó után (amire csak mozgásából, mimikájából következtettem) megcsókolta az utcaseprőt. Majd kedvesen elbúcsúzott. Ekkorra már a fiatalok csoportja is odaért, és mindnyájan kedves hangoskodással vették körül a kisöreget, s fogtak vele egyenként kezét.

Nem tudtam megállni, hogy a bájos, de kissé szokatlan jelenet után ne évődjek egy kicsit.

– Tessék mondani, itt minden utcaseprőt így köszöntenek a helyes lányok? Mert akkor én is jelentkezem e hivatásra!

– Igen, uram, ha ön is arra kényszerül, hogy eltartsa három tanuló gyermekét, s ha nyugdíj nélkül nyugdíjazzák 30 éves becsületes munka után. Jóllehet semmi bűnöm nem volt, s közmegelégedéssel végeztem a feladatom, még sertésgondozó sem maradhattam, mert azt mondták, hogy a régi rendszer postaigazgatója ne vegye el egy demokratikus származású dolgozó kenyerét. Kifúrtak onnan is, az erdőgazdasági kapás munkából is: innen még nem. Talán már nem is fognak. Ezt a munkát senki sem irigyli, és én megbecsülöm, mert szükséges és a munkám során szebb, jobb lesz az élet városunkban.

És a legszebb az volt, hogy mindezt szerényen, halkán – s nem elkeseredetten, hanem lágy, kedves mosollyal mondta.

Nem lehet őt, és ezt a csodálatosan kedves, szép jelenetet elefelejteni.

Hajdú István

Kivel és mivel kereskedünk? Magyarország liberalizált, nyílt külkereskedelmet folytató ország: a világ számos országával kereskedik. A rendszerváltással együtt járó gazdasági hatások persze jócskán átrajzolták a külkereskedelmi orientáció térképét és nagyságrendjeit: gazdasági szervezeteink érdeklődése vásárlóként is, eladóként is elsősorban Nyugat-Európa, az OECD, illetve az Európai Unió tagországai felé fordult. A nyitottság mellett is kialakul a legfontosabb partnereknek egy viszonylag szűkebb köre, s a kereskedés java hányada ezekkel bonyolódik le. Behozatalunk 73 százaléka származik mindössze tíz országból, kivitelünk 78 százalékát szállítjuk tíz országba. Ezek közül kilenc ország azonos a két toplistán, és közülük hét az Európai Unió tagja. Rajtuk kívül mindkét listán szerepel az Amerikai Egyesült Államok és Oroszország, végül a tizedik a behozatalt tekintve Japán, a kivitelben pedig Románia. Legnagyobb kereskedelmi partnerünk Németország, ahonnan behozatalunk 28 százaléka származik, és ahová kivitelünknek csaknem 37 százaléka irányul. Mindkét irányban a második és harmadik helyen Ausztria és Olaszország áll. A behozatali oldalon nagyon jelentős kölaj és földgázimportunk Oroszországot teszi a negyedik helyre (6,5 százalékos részárány), majd csökkenő sorrendben Franciaország, az Egyesült Államok, Japán, Nagy-Britannia, Hollandia és Belgium alkotja a sort. A kivitel sorrendjében a negyedik helyen Hollandia áll, Oroszország csak a nyolcadik, és itt zárja a sort Románia. Ha nem is szerepelnek az első tízben, számottevőnek mondható külkereskedelmet foly-

tatunk néhány volt szocialista országgal; közülük Csehországban és Szlovákiában többet vásároltunk az elmúlt évben, mint amekkora az odairányuló exportunk volt. Lengyelországgal szemben 15, Romániával szemben 300 százaléka a kiviteli többletünk.

A külkereskedelem áruszerkezete a behozatalt és a kivitelt illetően jókora eltérést mutat. Az *élelmiszerek, italok, dohány* árucsoportba a behozott termékek 3,7 százaléka tartozik, exportunkban azonban ezek aránya több mint 10 százalék. Élő állatból 6,2-szer, húsból és hús-készítményből 8,8-szer, gabonából és gabonakészítményekből 9,3-szer, zöldségből és gyümölcsből 3,6-szer, italfélékből 6,3-szer többet exportál Magyarország, mint amennyit vásárol. Geológiai, természetföldrajzi adottságaink következtében *nyersanyagokból* 13 százalékkal nagyobb a behozatal a kivitelnél; az *energiaforrások* esetében ez a különbség megközelíti a négyszerest. A *feldolgozott termékek* árucsoportban importtöbbletünk majdnem 40 százalékos, de ezen belül néhány termékcsoportban exporttöbblet tapasztalható, ez műanyag alapanyagban 1,1-szeres, bútortan és bútorelemben 2,1-szeres, ruházati cikkekben közel 2,9-szeres, a lábbelik esetében pedig 1,9-szeres. A *gépek és szállítóeszközök* főcsoportjában a behozatal és a kivitel összértéke azonos volt 1998-ban, ezen belül exporttöbblet jelentkezett az energiafejlesztő gépek és berendezések (1,7), az irodagép, a gépi adatfeldolgozó berendezések (1,6) és a hangrögzítő és -lejátszó berendezések (1,1) esetében.

Kovács Tibor (Élet és Tudomány)